

En videre utsikt

Flere Sør-filmregissører har oppnådd klassikerstatus, noe som viser seg på årets Film fra Sør: Vi pirres av godbiter som festivalen selv har gitt godt omdømme.

Mangfoldet. Det tar sannelig tid å lære et traust folkeslag å nyte det mangfoldet av smaker som hele jordens grøde tilbyr. Det samme gjelder tydeligvis innenfor filmverdenen.

I hovedstaden begynner det å løsne når det gjelder det kulinariske, mens det på filmfronten er både gode og dårlige nyheter. I korte trekk er det fortsatt slik at de som ønsker å holde seg oppdatert på «sør-film» – altså filmer fra Asia, Midtøsten, Afrika og Latin-Amerika – i Norge i dag er prisgitt festivalene i de største byene, samt et knippe *liebbabere* blant distributørene, med Arthaus i spissen.

Årets Film fra Sør, som går av stabelen i Oslo fra 10. til 20. oktober, er den 23. i rekken. Festivalen har vært med på å bygge opp en rekke stjerner, ja, nærmest gjort dem til merkevarer for sitt eget publikum.

Norske festivaltravere vil i år derfor kunne glede seg stort til å se nye filmer av japanske Hirokazu Koreeda, kinesiske

Wong Kar-wai, iranske Asghar Farhadi og haitianske Raoul Peck.

Blant gjestene er Apichatpong Weerasethakul fra Thailand og Lucía Puenzo fra Argentina de mest kjente navnene, mens tyrkiske Yeşim Ustaoglu og marokkanske Nadir Moknèche kanskje vil oppnå samme status etter årets festival. Det fine med disse besøkene er at man får anledning til ikke bare møte regissørene, men også å se deres tidligere filmer.

Særlig Weerasethakuls *Uncle Boonmee who can Recall his Past Lives* (2010) er blitt en kultklassiker, men også Puenzos *XXY* (2007) er en film man ikke glemmer så lett.

Apichatpong er festivalens æresgjest, og han er også representert med en utstilling av annen visuell kunst på Stenersenmuseet. Når det gjelder *Uncle Boonmee*, så er dette et svært langsomt portrett av en døende landsbymann, som omgår ånder like ubesværet som mennesker. Kanskje ikke alles kopp te, men likevel en festivalvinner.

Gener og kromosomer

Lucía Puenzo står bak årets åpningsfilm, *Wakolda* (2013), som handler om doktor Mengele. Den er basert på hennes egen roman, som blir lansert i norsk språkdrakt på Litteraturhuset denne uka.

Filmen er inntil videre en godt bevart hemmelighet for de som ikke har vært på festivaler i utlandet, men utifra forhåndsomtalen kan det virke som det er mer enn storpolitisk drama er en slags epilog om den grusomme nazilegens forhold til kropp og genetik.

XXY er på sin side en film om noe så sjeldent som en interseksuell jente [sic], det vil si en som er født med to kjønnsorganer, ett av hvert slag. Det er vel overflødig å presisere at dette er et drama om identitet, men det bør framheves hvor vart og samtidig intimt regissøren behandler et så følsomt tema. Nettopp dette er blitt Puenzos varemerke.

Wakolda er en av 19 filmer som inngår i hovedkonkurransen, der man ellers kan se bidrag fra gjengangere som Jia Zhangkes *A Touch of Sin* (2013), Carlos Soríns *Gone Fishing* (2012), Amat Escalantes *Heli* (2013), Hirokazu Koreedas *Like Father*,

«Belønningen ligger i en opplevelse som ligner på en jorda rundt-reise etter endt skolegang.»

Omtalte filmer.

WAKOLDA
Regissør: Lucía Puenzo
Argentina, 2013

XXY
Regissør: Lucía Puenzo
Argentina, 2007

A TOUCH OF SIN
Regissør: Jia Zhangke
Kina, 2013